

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล
 FACTORS CONTRIBUTING TO LEARNING BEHAVIORS OF CHINESE LANGUAGE
 OF MAHIDOL UNIVERSITY STUDENTS

ไพศาล สุขใจรุ่งวัฒนา

Paisan Sukjairungwattana

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Faculty of Liberal Arts, Mahidol University

bu_111@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน วิชาภาษาจีน ของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 รวมทั้งหมด 163 คน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 5 คน และนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที แบบอิสระต่อกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา มีพฤติกรรมการเรียน 10 ด้านอยู่ในระดับมาก 2) พฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ไม่แตกต่างกัน 3) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา พบว่า การสนับสนุนทางสังคม (X_1) เป็นตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา โดยการสนับสนุนทางสังคม (X_1) ได้รับคัดเลือกเข้าสมการเป็นลำดับที่ 1 สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนได้ร้อยละ 24.7 โดยมีค่า t-test เท่ากับ 3.815 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การจัดการเรียนการสอน (X_2) เป็นตัวแปรที่ได้รับคัดเลือกเข้าสมการเป็นลำดับที่ 2 สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 3.6 โดยมีค่า t-test เท่ากับ 2.840 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถเขียนเป็นสมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้ ในรูปคะแนนดิบ $\hat{Y} = 1.613 + 0.308(X_1) + 0.158(X_2)$ ในรูปคะแนนมาตรฐาน $\hat{Z} = 0.335 Z_{(1)} + 0.250 Z_{(2)}$

คำสำคัญ: การสนับสนุนทางสังคม, การจัดการเรียนการสอน, บรรยากาศการเรียน, พฤติกรรมการเรียน, ภาษาจีน

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the levels of learning behaviors of students in Chinese subject 2) to compare learning behaviors of students in Chinese subject classified by personal factors 3) to study the factors affecting learning behaviors of students in Chinese subject.

The samples were 163 students who enrolled in Chinese at Faculty of Liberal Arts, Mahidol University in semester 1/2017. The data was collected by purposive sampling from 5 experts' in-depth interviews and 10

students who enrolled in Chinese. The research instruments were a questionnaire and an in-depth interview. The statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, independent T-test, one-way ANOVA, stepwise multiple regression analysis, and content analysis.

The research outcomes showed that 1. The data analysis about the study of factors affecting Chinese language learning behaviors of students found that students' learning behaviors in 10 fields were at a high level. 2. There was no statistically significant difference at the 0.05 level in learning behaviors of students in Chinese subject classified by personal factors. 3. The data analysis about the study of factors affecting Chinese language learning behaviors of students found that social supporting (X1) is an effective factor for predicting Chinese language learning behaviors of students. Social supporting (X1) was selected as the first factor in an equation. It can predict Chinese learning behaviors at 24.7 percentage and t-test was at 3.815, which were statistically significant at 0.05 level. Classroom management (X2) was selected as the second factor in the equation. It can increasingly predict Chinese learning behaviors at 3.6 percentage and t-test was at 2.840, which were statistically significant at 0.05 level. It can be written in multiple regression analysis in form of raw score and standard score as followed: In Raw score $\hat{Y} = 1.613 + 0.308(X1) + 0.158(X2)$ In Standard score $\hat{Z} = 0.335 Z(x1) + 0.250 Z(x2)$

Keywords: Social supporting, Classroom management, Learning environment, Learning behavior, Chinese language

บทนำ

หลายปีมานี้ประเทศในภูมิภาคเอเชียถูกจับตามองและได้รับความสนใจเป็นพิเศษ โดยเฉพาะหลังการประกาศเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asian Economic Community : AEC) การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้มีความหมายอย่างยิ่งต่อโลกตะวันออก ทั้งในแง่เศรษฐกิจ การค้า สังคม วัฒนธรรม เพราะสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ประเทศอาเซียน +3 ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี และประเทศอาเซียน +6 ได้แก่ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย เมื่อรวมตัวกันทั้งทวีปแล้วจะมีประชากรจำนวนมาก จูรี สุขนวนิช (2557) กล่าวว่า การเตรียมความพร้อมในเรื่องภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารจึงจำเป็นมากขึ้น เพราะจะมีการแข่งขันรวมถึงสภาพสังคมจะมีวัฒนธรรมต่างๆที่หลากหลายเข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้นความพร้อมในเรื่องภาษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

พรพรรณ จันทร์โรจนพันธ์ (2550) กล่าวว่า เป็นที่ยอมรับว่าทุกวันนี้ภาษาจีนได้รับความนิยม เป็นที่ต้องการเรียนภาษาจีน จนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นกระแสที่เด็กยุคใหม่ต้องให้ความสนใจ ทั้งนี้เพราะว่าเป็นยุคของภาษาและวัฒนธรรมจีน แม้กระทั่งทางด้านการศึกษาของไทยไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือมหาวิทยาลัย ต่างก็ให้ความสำคัญกับภาษาจีนโดยได้บรรจุวิชาภาษาจีนในหลักสูตรการเรียนการสอน

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบูรณาการการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีในวัฒนธรรมของชาติต่างๆและถือเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่วิสาหการทุกแขนง การจัดการเรียนการสอนภาษา ต่างประเทศนับเป็นความสำคัญของการจัดการศึกษาของประเทศไทยโดยกำหนดไว้ในกลุ่มภาษาที่ 2 เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน พระบรมวงศานุวงศ์ของไทยทุกพระองค์ให้ความสำคัญกับภาษาจีนเป็นอย่างมาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงศึกษาภาษาจีนมานานกว่า 25 ปี ทำให้ได้รับความเคารพเทิดทูนจากประชาชนชาวจีนเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงทำให้เกิดความร่วมมือและพัฒนาการสอนภาษาจีนระหว่างประเทศไทยกับจีนเป็นไปอย่างราบรื่น ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551ก) กล่าวว่า ด้วยพระปรีชาสามารถด้านภาษาจีน ความสนพระทัยในจีนคดีศึกษา พระราชนิพนธ์ต่างๆเกี่ยวกับภาษาจีน พระราชนิพนธ์ที่แปลเป็นภาษาจีนและความเป็นนักวิชาการใฝ่ศึกษา ค้นคว้า กระทั่งทรงศึกษาจีน จึงได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลสมิทธิภาพภาษาและวัฒนธรรมจีน แต่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นพระองค์

แรก ขณะเดียวกันชาวจีนเรียกขานพระองค์ว่า ชื่อหลงทงกงจู่ สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ (2547) กล่าวได้ว่า ปัจจุบันภาษาจีนมีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารเป็นอย่างมาก และมีแนวโน้มว่าจะเป็นภาษาที่สองรองจากภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาจีนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน

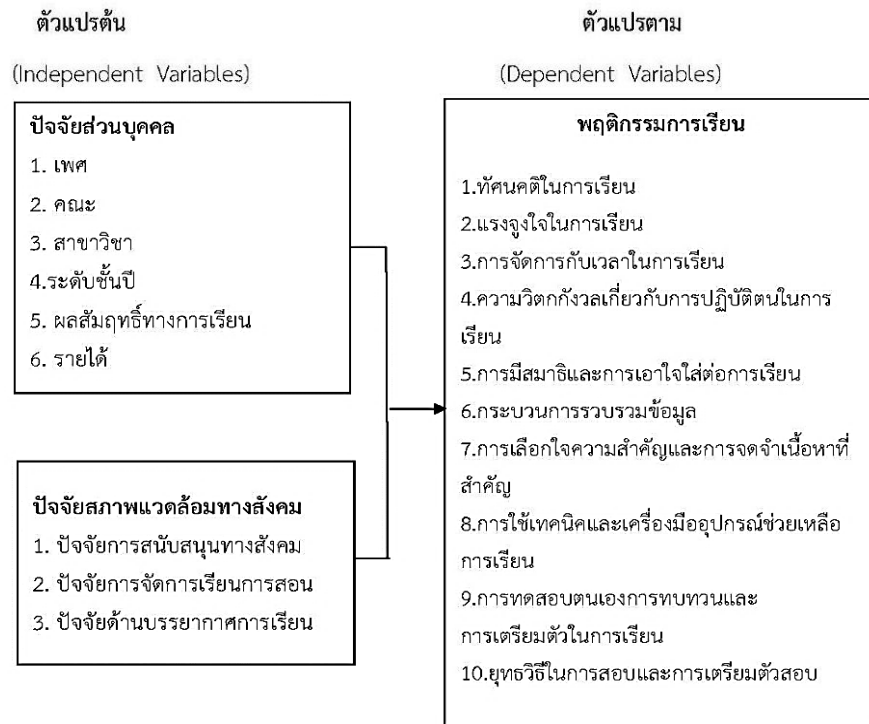
การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยโดยทั่วไปยังใช้ระบบเก่าซึ่งเน้นการท่องจำ อ่าน คัด เขียนโดยไม่เกิดแรงจูงใจในการที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง อีกทั้งตำราที่ใช้ต่างๆ ยังมีความล้าหลัง และจากการอภิปรายของผู้บริหารและครูกว่า 150 คน จากทั่วประเทศ พบว่าปัญหาหลักอยู่ที่เรื่องครูผู้สอน ขาดหลักสูตรและแบบเรียน รวมไปถึงการขาดการสนับสนุนของรัฐ (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551ข) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีความตั้งใจในการเรียนแต่กลับมีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลางหรือต่ำซึ่งองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา คือ การทำความเข้าใจในวิธีหรือรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนรูปแบบใด ถ้าผู้สอนไม่เข้าใจรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้วการเรียนการสอนนั้นอาจไม่สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดได้ เมี ปิลันธนาภรณ์ (2541) กล่าวว่า พบปัญหาเรื่องเอกสารและหนังสือที่ใช้สอนยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่มีแผนการสอนและสื่อการสอนที่เป็นมาตรฐาน ปัญหาเรื่องขาดห้องปฏิบัติการภาษา และอุปกรณ์ฝึกทักษะ จากการวัดระดับความรู้ภาษาจีนของผู้จบหลักสูตรวิชาเอกภาษาจีน (2549-2550) พบว่า มหาวิทยาลัยส่วนมากไม่ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนการสอนให้ชัดเจน เมื่อจบหลักสูตรจึงหาวิธีการวัดความรู้ได้ยาก โดยมีความรู้ตัวอักษรจีนตั้งแต่ 4,000 ตัวและมีความรู้คำศัพท์จีนตั้งแต่ 3,000 คำ สามารถอ่านหนังสือพิมพ์จีนรายวันได้ประมาณร้อยละ 56.6 สามารถฟังวิทยุหรือโทรทัศน์ CCTV จากจีนเข้าใจได้ร้อยละ 50.9 สามารถใช้ภาษาจีนประกอบอาชีพให้ดีขึ้น ร้อยละ 63.2 และจากการวัดระดับความรู้ภาษาจีนของผู้จบหลักสูตรวิชาโทภาษาจีน (2549-2550) พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนที่ไม่ทราบเป้าหมายที่แท้จริงของหลักสูตร โดยมีความรู้ตัวอักษรจีนตั้งแต่ 2,000 ตัวและมีความรู้คำศัพท์จีนตั้งแต่ 1500 คำ สามารถอ่านหนังสือพิมพ์จีนรายวันได้ประมาณร้อยละ 25.2 สามารถฟังวิทยุหรือโทรทัศน์ CCTV จากจีนเข้าใจได้ร้อยละ 23.6 สามารถใช้ภาษาจีนประกอบอาชีพให้ดีขึ้น ร้อยละ 30 ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ข) (2551) จากการศึกษาปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนสาขาวิชาเศรษฐกิจจีนและสาขาจีนศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต พบปัญหาทักษะการเรียนภาษาจีนด้านต่างๆ ดังนี้ การเขียน (67.38%) อักษรจีน (66.58%) การอ่าน (53.48%) การพูด (48.13%) ไวยากรณ์ (41.44%) และการฟัง (40.11%) และปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนภาษาจีน ได้แก่ ระดับภาษาจีนของผู้เรียนในชั้นแตกต่างกันมาก (51.34 %) เห็นว่าเป็นอุปสรรค รองลงมา (45.19%) เห็นว่าระดับความสามารถด้านภาษาจีนของตนเองไม่เพียงพอ , ผู้สอนชาวจีนสอนไม่เข้าใจ (39.84%) , ผู้สอนชาวไทยสอนไม่เข้าใจ (32.62%) , ชั่วโมงเรียนแต่ละสัปดาห์น้อยเกินไป (23.26%) , จำนวนผู้เรียนในชั้นมีมากเกินไป (10.70%) และ ตำราหรือเอกสารประกอบการเรียนการสอนที่ใช้ในรายวิชาภาษาจีนไม่เหมาะสม (7.49%) จากปัจจัยทั้งหมดตั้งที่กล่าวมาล้วนส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาจีนของผู้เรียนทั้งสิ้น ศุภชัย แจ่มใจ (2552) ได้กล่าวว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในด้านต่างๆ ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน เนื้อหาวิชา วิธีการสอน การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล จึงมีความสำคัญมากต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน รวมถึงการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวจะพบว่า พฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านต่างๆ ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการเรียนการสอน จึงต้องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย ที่มา: (ไพศาล สุขใจรุ่งวัฒนา. 2562: 30)

การดำเนินการวิจัย

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยจากแบบสอบถาม คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน วิชาภาษาจีน ของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 รวมทั้งหมด 172 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกคือ ผู้เชี่ยวชาญ โดยมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 5 คน และนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาจีน โดยมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ฉบับ ประกอบด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ประเภท ดังนี้

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับนักศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อสอบถามลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะสาขาวิชา ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของนักศึกษา ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิด เป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม การจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) มี 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมกรการเรียนรู้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรการเรียนรู้ 10 ด้าน คือ ด้านทัศนคติในการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านการจัดการกับเวลาในการเรียน ด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล ด้านการเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ ด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือการเรียน ด้านการทดสอบตนเองการทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน และด้านยุทธวิธีใน

การสอบและการเตรียมตัวสอบ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) มี 5 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียน เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

2. แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบ่งเป็น 2 ฉบับ ได้แก่

2.1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview)สำหรับผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมและพฤติกรรมกรรมการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured Interview) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาใช้ในการสร้างเครื่องมือ

2.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview) สำหรับนักศึกษา เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมและพฤติกรรมกรรมการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured Interview) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาใช้ในการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เพื่อให้การดำเนินการศึกษาค้นคว้าสามารถตรวจสอบวัดได้ตรงตามกรอบแนวคิดของการศึกษา และบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จึงเสนอขอ IRB จากคณะกรรมการจริยธรรมในคณะมหาวิทยาลัยมหิดล นำแบบสอบถามทดสอบวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) แบบสอบถามปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม การจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศการเรียน เท่ากับ .7860 และ แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการเรียน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียน 10 ด้าน เท่ากับ .7739

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2560 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2561 จำนวน 163 ชุด ได้คืนกลับมาร้อยละ 94.7

และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน และนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 10 คน โดยผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้โดยดำเนินการตอบแบบสัมภาษณ์แบบเจาะจง (Purposive Selective) พร้อมทั้งประเด็นสัมภาษณ์ประสานขอนัดเวลา และสถานที่สัมภาษณ์ ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2560 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2560

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

วิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม การจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศการเรียน วิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเรียน 10 ด้าน โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล ใช้การทดสอบค่าที t-test (Independent samples) แบบอิสระต่อกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe

วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ตามประเด็นการสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำเสนอในรูปการบรรยายเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษา มีพฤติกรรมการเรียนรู้ 10 ด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่สูงที่สุดคือ ด้านแรงจูงใจในการเรียนระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.773 รองลงมาคือ ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน ค่าเฉลี่ย 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.903 และ ด้านการจัดการกับเวลาในการเรียน ค่าเฉลี่ย 3.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.918

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษา พบว่า การสนับสนุนทางสังคม (X_1) เป็นตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษา โดยการสนับสนุนทางสังคม (X_1) ได้รับคัดเลือกเข้าสมการเป็นลำดับที่ 1 สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนได้ร้อยละ 24.7 โดยมีค่า t-test เท่ากับ 3.815 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การจัดการเรียนการสอน (X_2) เป็นตัวแปรที่ได้รับคัดเลือกเข้าสมการเป็นลำดับที่ 2 สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 3.6 โดยมีค่า t-test เท่ากับ 2.840 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถเขียนเป็นสมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.613 + 0.308(X_1) + 0.158(X_2) \text{ ในรูปคะแนนมาตรฐาน } \hat{Z} = 0.335 Z_{x1} + 0.250 Z_{x2}$$

ผลสัมฤทธิ์เชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ซึ่งครอบคลุมดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นที่ปรึกษา และให้กำลังใจเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ รวมทั้งสนับสนุนเรื่องเอกสารตำราเรียน อุปกรณ์การเรียน เงินเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีพฤติกรรมเรียนที่ดี ทั้งการสนับสนุนจากเพื่อนและอาจารย์เพราะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจ ความพร้อมที่จะรับรู้ การเห็นคุณค่าของการเรียนภาษาจีน ด้านบรรยากาศทางการเรียนควรที่จะเอื้อต่อการเรียนรู้จะทำให้ให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข ซึ่งห้องเรียนถ่ายเทได้สะดวก ไม่รู้สึกอึดอัด มีสื่อประกอบการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ดีและง่ายขึ้น นักศึกษาเรียนอย่างสบายใจ เรียนและทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัย พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล อยู่ในระดับมากทั้ง 10 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา พรพิไลพรรณ (2557) ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า พฤติกรรมเรียนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และจันทรา อึ้งอึ้ง (2554) ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยวิทยาเขตตรัง ผลการศึกษาด้านพฤติกรรมเรียนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาส่วนใหญ่จะขยันเรียนมากขึ้น เมื่อรู้ว่าได้คะแนนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภชัย แจ่มใจ (2552) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนสาขาวิชาเศรษฐิกิจจีนและสาขาจีนศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ได้แก่ แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้เรียนที่เรียนภาษาจีนจากระดับชั้นมัธยม ทำให้พื้นฐานความรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียนแตกต่างกันมาก ปัญหาความยากของการเรียนภาษาจีนในทักษะด้านต่างๆ ปัญหาการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาวิชาภาษาจีนพื้นฐานในหลักสูตรและรูปแบบการจัดผู้สอนชาวไทยและผู้สอนชาวจีนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับ รวมไปถึงระยะเวลาและจำนวนผู้เรียนต่อชั้นเรียนในการจัดการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจีน ปัญหาการควบคุมคุณภาพของอาสาสมัครผู้สอนชาวจีนของสถาบันวิจัย และการพัฒนาวุฒิการศึกษาของผู้สอนชาวไทยในสาขาที่ขาดแคลน ปัจจัยเสริมการพัฒนาความสามารถทางภาษาจีนของผู้เรียนด้านอื่นๆ อันได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน พฤติกรรมเรียน

และการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง จากปัจจัยทั้งหมดตั้งที่กล่าวมา ล้วนส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาจีนของผู้เรียนทั้งสิ้น จำเป็นที่คณะวิทยาศาสตร์ควรเร่งหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนของคณะฯ ให้มีประสิทธิภาพ ทั้งในส่วนการจัดการศึกษาในหลักสูตร การควบคุมคุณภาพการสอนทั้งการเรียนที่คณะฯ และการเรียนที่มหาวิทยาลัย ในเงินให้ได้มาตรฐานเดียวกัน และการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนภาษาจีนที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะที่กำลังศึกษา ระดับชั้นปี คณะแผนกเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครองเป็นรายเดือน ว่างมีความแตกต่างของพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งสอดคล้องกับผ่องใส เพ็ชรรักษา และคณะ (2555) ทำการศึกษาพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตโดยผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีผลสัมฤทธิ์การเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งจากการเรียนเป็นกลุ่มที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการปรึกษาหารือกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งอาจจะช่วยให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนทัดเทียมกันได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพศชายและหญิงไม่แตกต่างกัน และคณะที่กำลังศึกษา ระดับชั้นปี คณะแผนกเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครองเป็นรายเดือน ว่างมีความแตกต่าง อาจเกิดจากปัจจัยขึ้นอยู่กับผู้เรียนเอง ขาดการเอาใจใส่ หรือพฤติกรรมระดับ ความสนใจในการเรียนยังต่ำอยู่มาก เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียน นั้นมีความซับซ้อน ยุ่งยากต่อการทำความเข้าใจ หรืออาจเกิดจากปัจจัยขึ้นอยู่กับผู้เรียนเอง อาทิ วุฒิภาวะ อายุ เพศ ประสบการณ์ ความถนัด การตั้งใจ เป็นต้น หรืออาจเกิดจากปัจจัยด้านวิธีการเรียนรู้ ของผู้เรียน อาทิ การฝึกฝน การเรียนรู้ การท่องจำ การใช้สื่ออื่นประกอบการเรียนรู้ ชีระวัฒน์ จันทิก และคณะ(2555)

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้ามาพิจารณา พบว่า การสนับสนุนทางสังคม (X1) เป็นตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล โดยการสนับสนุนทางสังคม (X1) ได้รับคัดเลือกเข้าสมการเป็นลำดับที่ 1 สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนได้ร้อยละ 24.7 โดยมีค่า t-test เท่ากับ 3.815 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การจัดการเรียนการสอน (X2) เป็นตัวแปรที่ได้รับคัดเลือกเข้าสมการเป็นลำดับที่ 2 สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีน ได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 3.6 โดยมีค่า t-test เท่ากับ 2.840 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับจริยกุล บุญยา(2554) ทำการศึกษาเรื่อง การเห็นคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคม กับพฤติกรรมเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับสูง ระดับพฤติกรรมเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับสูง และการสนับสนุนทางสังคมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี มีความสัมพันธ์ กับ พฤติกรรมเรียนและด้านการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ จิรภา คำทา (2558) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของอาจารย์กับพฤติกรรมเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเพราะ อาจารย์ให้ความสำคัญในการเตรียมการสอน การจัดการเรียนการสอน บรรยากาศในห้องเรียน วัตถุประสงค์ การประเมินผล เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีความทุ่มเทในการสอน สอนอย่างเต็มความสามารถเพื่อต้องการให้นักศึกษามีความรู้สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในรายวิชาต่อไปและประกอบอาชีพได้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมได้ ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษาและผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลร่วมกันและนำไปเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนหรือพัฒนาพฤติกรรมเรียนที่ดีทั้ง 3 ปัจจัย โดยเรียงจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด ดังนี้ 1. การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ อาจารย์ประเมินพัฒนาการวิชาภาษาจีนของนักศึกษาในแต่ละทักษะทั้งทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน การเรียนการสอนวิชาภาษาจีนมีเนื้อหาเหมาะสมและ

สอดคล้องกับชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมาก การจัดการเรียนการสอนจึงต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ศรัทธา และมีความเป็นมิตร โดยจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน แสวงหาแหล่งการเรียนรู้และความรู้ที่หลากหลาย สามารถเชื่อมโยง ประสบการณ์เรียนรู้ นำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ อาจารย์ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาทุกระดับมากที่สุด 2. การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน กิจกรรมการเรียนการสอนรวมถึงการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยจึงควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีเพื่อนได้แลกเปลี่ยนกับเพื่อนให้ความรู้ ความเข้าใจ เพื่อนให้ความช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในด้านการเรียนวิชาภาษาจีนระดับมาก 3. การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเงินในการเรียนแก่ข้าพเจ้าระดับมาก รองลงมาคือผู้ปกครองสนับสนุนเมื่อข้าพเจ้าขาดอุปกรณ์การเรียนระดับมาก

2. ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านบรรยากาศการเรียน ห้องเรียนมีความสะอาด สภาพห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่ในระดับมาก ทางด้านกายภาพควรมีความมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาด ความสว่าง รวมถึงอุปกรณ์การเรียน การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอก ห้องเรียนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน การร่วมมือร่วมใจกันของนักศึกษาในห้อง

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา มีพฤติกรรมการเรียน 10 ด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่สูงที่สุดคือ ด้านแรงจูงใจในการเรียนระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการทดสอบตนเองการทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน และ ด้านการจัดการกับเวลาในการเรียน สอดคล้องกับทองปลิว ฆมชื่น (2550) กล่าวว่า การรู้จักบริหารเวลา ใช้เวลาให้คุ้มค่า ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทุกคนมีเวลา 24 ชั่วโมงเท่ากัน การรู้จักบริหารเวลาให้เป็น จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ทำให้ทราบถึงความสำคัญของการสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนที่อาจารย์ภาษาจีนควรสร้างแรงบันดาลใจให้นักศึกษาให้มากขึ้น รวมถึงการเตรียมตัวก่อนเรียนและการจัดการเวลาเรียนภาษาจีน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาในกลุ่มนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาจีน ของมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนักศึกษาที่ลงทะเบียนอาจมีความสนใจและความสามารถในภาษาจีน ดังนั้น ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่นด้วยเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาต่อไป

2. ศึกษาความต้องการคาดหวังที่นักศึกษาอยากให้มีมหาวิทยาลัยจัดรายวิชา จัดการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงหลักสูตร ปรับปรุงการเรียนการสอน หรือการจัดเพิ่มลตรายวิชาภาษาจีน และตอบโจทย์ความต้องการของตลาดต่อไป

3. ควรศึกษารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนภาษาจีนของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- จริยกุล บุญญา. (2554). *การเห็นคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคม กับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จันทร์หา อ้อยเอ็ง. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยเขตตรัง*. ตรัง: คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

- จินตนา พรพิไลพรรณ. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. *วารสารวิจัยรามคำแหง (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*. 17(1): 40-52.
- จิรภา คำพาท. (2558). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของอาจารย์กับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. *วารสาร Veridian E-Journal, Silpakom University* .8(2) :1528-1542.
- จรี สุขชนวนิช. (2557). Hello AEC จีน. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- ทองปลิว ชมชื่น. (2550). การเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี* 1(1): 3-5.
- ธีระวัฒน์ จันทิก และคณะ. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาทางเศรษฐศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. *วารสารปริชิต ฉบับพิเศษ ผลงานวิจัยจากการประชุมวิชาการ ครั้งที่ 22*. 25(3): 95-104.
- ผ่องใส เพ็ชรรักษา;และคณะ. (2555). การศึกษาถึงการศึกษาพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- พรพรรณ จันทโรจนานนท์. (2550). มังกรก๊าก เรียนภาษาจีนจากเรื่องขงหนั้ว. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- ไพศาล สุขใจรุ่งวัฒนา. (2562). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*. 13(30).
- เมธี ปิลาณนกันท์. (2541). รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา. *วารสารศรีปทุม*. 1(1): 42-45.
- ศุภชัย แจ่มใจ. (2552). รายงานการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนสาขาวิศวกรรมกิจจจีนและสาขาจีนศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต. ภูเก็ต: คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์.
- ศุภย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551ก). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: ระดับ ประถม-มัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศรีบุรณคอมพิวเตอร์.
- ศุภย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551ข). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศรีบุรณคอมพิวเตอร์.
- สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ. (2547). *เทพรัตน์ ๘ เกริกฟ้า ทิวหล้าสรรเสริญ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

Translated Thai References

- Boonya, J. (2011). Self-esteem, social support and learning behavior of third level students at Benjamamaharat School in Ubonratchatani province. (Master of Science Thesis, Kasetsat University). (in Thai)
- Chantarananont, P. (2007). *Mungkom Gag Reanjanjakreungchaunhua*. Bangkok: Witayaphat press. (in Thai).
- Chanthuek, T. (2012). *Factor effecting learning achievement in economic subjects of bachelor students from Rajamangala University of Technology Rattanakosin*. *Parichart Journal, Research results from the 22nd Conference*. 25(3): 95-104. (in Thai)
- Chinese Studies Center Institute of Asian Studies Chulalongkon University. (2008b). *Teaching Chinese in Thailand Higher education*. Bangkok: SBP Printing. (in Thai)

- Chinese Studies Center Institute of Asian Studies Chulalongkon University. (2008a). *Teaching Chinese in Thailand: Primary – Secondary School*. Bangkok: SBP Printing. (in Thai)
- Chomchaen, T. (2008). Learning and Teaching in Graduate Level. *Journal of Thonburi University*. 1(1): 3-5. (in Thai)
- Jangjai, S. (1998) *Factors Affecting Learning Chinese of International Business: China and Chinese Studies Students at the Faculty of International Studies, PSU, Phuket*. Faculty of International Studies, Prince of Songkla University. (in Thai)
- Khamta, J. (2015) .A Study of the Relation between Teaching Behaviors of teacher and Learning Behavior of Students Faculty of Business Administration at Thai-Nichi Institute of Technology. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. 8(2): 1528-1542. (in Thai)
- Phetraksa, P. (2012). *A Study of Study Behavior Affecting Student Achievement Industrial Management Faculty of Business Administration Dhurakij Pundit University*. Bangkok: Dhurakij Pundit University. (in Thai)
- Pilantanant, M. (1998). The Learning Styles of Undergraduate Students. *Sripatum Review*. 1(1): 42-45. (in Thai)
- Pompilaipun, J. (2014). The relationship between learning behaviors and academic achievement: A case study of students in economics of human resources department, Ramkhamhaeng University. *Ramkhamhaeng research journal of humanities and social science*. 17(1): 40-52. (in Thai)
- Suchonwanich, J. (2014). *Hello AEC Chinese*. Bangkok: Pimdee Press (in Thai)
- Sukjivatana, P. (2019). Factors Contributing to Learning Behaviors of Chinese Language of Mahidol University Students. *Journal of Thonburi University*. 13(30). (in Thai)
- The National Identity Office. (2004). *Theprarat Th gregfha thaulahsansem*. Bangkok: The National Identity Office. (in Thai)
- Ui-eng, J. (2011). *Relationship between learning behavior and low academic achievement of student of Faculty of science and fisheries technology*. Rajamangala University of Technology Srivijaya. (in Thai)